

(ಶ್ರೀ ಜಿ. ವೆಂಕಟಪ್ಪ)

ಹಾಗೆ ಮಾಡದೆ ಹೋದರೆ ಹೊರದೇಶಗಳಿಂದ ಒಪ್ಪಾಳೆ ಮತ್ತು ಚೈನಾ ದೇಶದವರ ಕಾಂಪಿಷಿಷನ್‌ನಿಂದ ನಮ್ಮ ವ್ಯಾಪಾರವು ಕುಸಿದುಬೀಳುತ್ತದೆ. ಇದಕ್ಕಾಗಿ ಟಾರಿಫ್ ಕಮಿಟಿಯ ರಿಪೋರ್ಟಿನ ಮೇಲೆ ಕೇಂದ್ರ ಸರ್ಕಾರದವರು ಶೇಕಡ 30ರಷ್ಟು ತೆರಿಗೆಯನ್ನು ಹೊರದೇಶಗಳಿಂದ ಬರತಕ್ಕ ರೇಷ್ಮೆಯ ಮೇಲೆ ಹೇರದೆ ಹೋಗಿದ್ದರೆ ನಮ್ಮ ರೇಷ್ಮೆ ಕೈಗಾರಿಕೆ ಉಳಿಯುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ.

ಇದೇ ವಿಷಯ ಬಂಡಕ್ಕೆ ಏಕೈಕ ಕೈಗಾರಿಕೆಯಾಗಿ ದೊಂಭ ಸ್ಪೆನ್ಸಿಲ್ಯಾಮಿಲ್ಲನ್ನು ನಿಲ್ಲಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಅನುಕೂಲ ಮಾಡುವ ವಾತಾವರಣವನ್ನು ಸರ್ಕಾರ ಉಂಟು ಮಾಡಿತು ಎಂದು ಹೇಳುವುದು ಬಹಳ ಶೋಚನೀಯ ವಾದ ವಿಷಯ. ಕಾರ್ಖಾನೆಯನ್ನು ಕಂಪೆನಿ ಮುಖೇನ ನಡೆಸಲು ಸಾಧ್ಯವಾಗದೇ ಇದ್ದರೆ, ಸರ್ಕಾರದವರೇ ತಮ್ಮ ನೇತೃತ್ವದಲ್ಲಿ ನಡೆಸಬಹುದಾಗಿತ್ತು. ಹಾಗೆ ಮಾಡದೆ ಹೀರಾರಾರ್ ಭಕಾಥಾಯ್ ಅಂಡ್ ಸನ್ಸ್ ಅವರ ಮಾನ್ವೇಜ್‌ಮೆಂಟಿಗೆ ಈ ಕಾರ್ಖಾನೆಯನ್ನು ವಹಿಸಿದ್ದರಿಂದ, ಈ ಕೈಗಾರಿಕೆಗೆ ಧಕ್ಕೆ ಬಂತು ಎಂದು ಈ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಹೇಳಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಅವರು ನಾಲ್ಕು ಕಂಪೆನಿಗಳ ಹೆಸರಿನಲ್ಲಿ ಈ ಕಾರ್ಖಾನೆಯ ಮಾಲನ್ನು 23 ರೂಪಾಯಿಗಳಿಗೆ ಬರ್ಚುಹಾಕಿ ತೆಗೆದು ಕೊಂಡು ಹೋಗಿ ಅನಂತರ 33 ರೂಪಾಯಿಗಳ ದರ ದಲ್ಲಿ ಮಾರಾಟಮಾಡುತ್ತಿದ್ದರು. ಈ ನಾಲ್ಕು ಕಂಪೆನಿಗಳೂ ಇವರಿಗೇ ಸೇರಿದುವು. ಇವರುಗಳೇ ಕಾರ್ಖಾನೆಯಿಂದ ಒಪ್ಪಂದಮಾಡಿಕೊಂಡು ಮಾಲನೆಲ್ಲ ಬೀದಿ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದರು. ಇವೊತ್ತು ಈ ಕಾರ್ಖಾನೆಯನ್ನು ಮುಚ್ಚಲಕ್ಕೆ ಕಾರಣ ಕೇವಲ ಮೂರುವರ್ಷಗಳ ಹಿಂದೆ ಇವರನ್ನು ಮಾನ್ವೇಜ್‌ಮೆಂಟಿಗೆ ಕರೆಸಿಕೊಂಡದ್ದೇ ಆಗಿದೆ. ಇದರಲ್ಲಿ ಉತ್ಪತ್ತಿ ಹೆಚ್ಚಾಗಿದ್ದು, ಇದರಲ್ಲಿ ಹುಟ್ಟಿದ ದುಡಿನಿಂದಲೇ ಎರಡೂ ಮಕ್ಕಳು ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ಈ ಕಾರ್ಖಾನೆಗೆ ಕೊಡಲು ಮುಂದೆ ಬಂದಿದ್ದಾರೆ. ಕಾರ್ಖಾನೆಯಲ್ಲಿ ನಷ್ಟವೇ ನಾದ ಆಗಿದ್ದರೆ ಅವರು ಎರಡೂ ಮಕ್ಕಳು ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ಕೊಡಲು ಮುಂದೆ ಬರುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ. ಈ ಹಾವನ್ನು ನಹ ಅವರು ಈ ಮೂರುವರ್ಷಗಳ ಅವಧಿಯಲ್ಲಿ ಇದೇ ಕಾರ್ಖಾನೆಯಿಂದ ನಂಬದನೆ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಆ ಭಾಗದ ರೇಷ್ಮೆ ವ್ಯವಸಾಯಗಾರರು ಅವರಲ್ಲರುವ ಸೊಸೈಟಿಯಿಂದ ಮೂರು ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ಕೊಡುತ್ತೇವೆ ಎಂದು ಮುಂದೆ ಬಂದಿದ್ದಾರೆ. ಈ ಕೈಗಾರಿಕೆ ಬೆಳೆಯಬೇಕೆಂದು ತಮಗೆ ಇಷ್ಟವಿದ್ದಷ್ಟಕ್ಕೂ ಸರಿಯಾದ ವಾತಾವರಣವನ್ನು ಕಲ್ಪಿಸಿ ಮೂರುಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿಗಳಿಗೆ ರೈತರ ಸೊಸೈಟಿಗೆ ಕೊಡುತ್ತಿದ್ದರೆ, ಆದರೆ ಆ ನೀತಿಯನ್ನು ಬಲರಾಯನಿದ್ದರಿಂದ ಇವೊತ್ತಿನ ದಿವಸ ಅದು ಲಕ್ಷ ಹೇಷನ್‌ಗೆ ಹೋಗಬೇಕಾಗಿ ಬಂತು.

ಜೋಡಿ ಮತ್ತು ಇನಾಂಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಒಂದೇ ಒಂದು ವಿಷಯವನ್ನು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ ಜೋಡಿ ಇನಾಂಗಳ ರದ್ದಿಯಾತಿಯ ಬಗ್ಗೆ ಸರ್ಕಾರದವರು ದಿಟ್ಟತನದ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮವನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆ. ಇನಾಂಗಳನ್ನು ರದ್ದುಮಾಡಲು ವಾನನ್ನು ಮಾಡಿರುವುದು ತೃಪ್ತಿಕರವಾದ, ಸಮಾಧಾನಕರವಾದ ಸಂಗತಿ. ಜೋಡಿ ಮತ್ತು ಇನಾಂ ಗ್ರಾಮಗಳಲ್ಲಿ ಆರೇಕ ಕ್ಷಿಪ್ತಸಮಸ್ಯೆಗಳಿವೆ. 14 ಮತ್ತು 15ನೆಯ ನಂಬರಿನ ಲೆಕ್ಕಗಳನ್ನು ಅದಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟವರು ಮೇಲ್ವಿಚಾರಣೆ ಮಾಡದೆ ಇರುವುದರಿಂದ ಯಾರ ಯಾರ ಹಕ್ಕು ಏನಿದೆ ಎಂಬುದನ್ನು ನಿಗದಿ ಮಾಡಲು ಕಷ್ಟವಾಗಿದೆ. ಅಲ್ಲಿನ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯನ್ನು ಅನುಸರಿಸಿ, ಅಲ್ಲಿನ ನೈಜತ್ವವನ್ನು ಅರಿತು, ರೈತರು ಜೋಡಿ

ದಾರರು ಮತ್ತು ಇನಾಂದಾರರುಗಳು ಕೋರ್ಟುಗಳಿಗೆ ಹೋಗದಂತೆ ಅವಕಾಶವನ್ನು ಕಲ್ಪಿಸಿಕೊಡಬೇಕು. ಇದಕ್ಕಾಗಿ ಮೊಬೈಲ್ ಕೋರ್ಟುಗಳನ್ನು ನಡೆಸಿ ಅವುಗಳ ಮುಖೇನ ಇನಾಂ ಮತ್ತು ಜೋಡಿ ಗ್ರಾಮಗಳಿಂದ ಬರತಕ್ಕ ಕ್ಷಿಪ್ತ ಸಮಸ್ಯೆಗಳನ್ನು ಪರಿಹರಿಸದೆ ಇದ್ದರೆ ರೈತನ ಹಿತಕ್ಕೆ ಧಕ್ಕೆ ಬರುತ್ತದೆ. ಯಾವ ಉದ್ದೇಶದಿಂದ ಇನಾಂಗಳ ರದ್ದಿಯಾತಿಯನ್ನು ಮಾಡಿದರೋ ಆ ಉದ್ದೇಶವು ಪೂರ್ಣವಾಗಬೇಕಾದರೆ, ಈ ಪದ್ಧತಿಯನ್ನು ಜಾರಿಮಾಡಿ ಮೊಬೈಲ್ ಕೋರ್ಟುಗಳ ತೀರ್ಮಾನವೇ ಕಡೆಯದು ಎಂದು ಮಾಡಬೇಕು. ಕೋರ್ಟುಗಳಿಗೆ ಹೋಗಿ ಸಿಕ್ಕಾಪಟ್ಟ ಬರ್ಚುಮಾಡಿ ಕೊಂಡು, ಒಂದು ಸಾವಿರ ರೂಪಾಯಿ ಬೆರೆದಾಳತಕ್ಕ ಜಮೀನಿಗೆ ಎರಡು ಮೂರು ಸಾವಿರ ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ಬರ್ಚುಮಾಡಿ ಇನಾಂದಾರರೂ, ಜೋಡಿದಾರರೂ ಮತ್ತು ರೈತರೂ ಸಹ ಹಾಳಾಗದಂತೆ ಮಾಡಬೇಕಾದರೆ ಡಿಸ್ಟ್ರಿಕ್ಟ್ ಜಡ್ಜ್‌ಗಳ ಅಧೀನದಲ್ಲಿ ಮೊಬೈಲ್ ಕೋರ್ಟುಗಳನ್ನು ಏರ್ಪಡಿಸಿ ಪರಿಹರಿಸಿಕೊಡಬೇಕು ಎಂದು ತಿಳಿಸಿ, ಇಷ್ಟು ಅವಕಾಶವನ್ನು ಕಲ್ಪಿಸಿಕೊಟ್ಟಿದ್ದಕ್ಕಾಗಿ ಅಧ್ಯಕ್ಷರನ್ನು ವಂದಿಸಿ ನನ್ನ ಮಾತನ್ನು ನಿಲ್ಲಿಸುತ್ತೇನೆ.

Mr. SPEAKER.—Before we rise, I would like to announce the result of our discussion. In all, we have taken 27 hours to discuss on the general aspects of the Budget; 51 members have taken part; 28 Congress and 23 Opposition. Out of 23 Opposition, 9 are P.S.P. and 14 other Opposition. In terms of hours, the Congress members have taken 12 hours 45 minutes; the Opposition, which is very clamorous, has taken 13 hours 15 minutes; P.S.P 7 hours and other Opposition members 6 hours 15 minutes. In all, we have taken 27 hours.

The House now rises and meets at 3-30 P.M.

The House adjourned at Fifteen Minutes past One of the Clock and re-assembled at Thirty-five Minutes past Three of the Clock.

[Mr. SPEAKER in the Chair]

Member's Representations.

Sri C. M. ARUMUGHAM (Kolar Gold Fields).—May I remind the Speaker about my privilege motion? I want to know the procedure, why he has to refer to the Chief Minister, why it has been delayed for nearly one week, why should the Chief Minister be consulted.

Mr. SPEAKER.—Under Rule 177, the consent of the Speaker will have to be taken. Before I give the consent, I must know that it involves a breach of privilege; I must ascertain the facts and decide. If it is a *prima facie* case, then only I can allow. I have told the Chief Minister that as soon as he comes now I would like to take it up during the course of the day.

Sri C. M. ARUMUGHAM.—Before the commencement of the usual business and after question hour is over, it should be taken. According to the Rules of Procedure, under what provision you want to consult the Chief Minister?

Mr. SPEAKER.—I will read the rule itself. The rule is very clear.

“A member may, with the consent of the Speaker, raise a question involving a breach of privilege either of a member, or of the Assembly or of a Committee thereof.”

Before I can give consent, I must know what the facts are. That is why I have requested the Chief Minister to let us know the real facts that he is in possession of. It is unfortunate that he has been held up elsewhere, but I assure the Hon'ble Member that I will take it up during the course of to-day only.

Sri Y. VEERAPPA (Holenarasipur).—I have sent a privilege motion.

Mr. SPEAKER.—I have written to you.

Sri Y. VEERAPPA.—I have not received it.

Mr. SPEAKER.—You will receive it.

BUDGET ESTIMATES FOR 1959-60— GENERAL DISCUSSION (Contd.)

Sri K. K. HEGDE (Minister for Health).—Mr. Speaker, Sir, let me thank the Hon'ble Members for having given some valuable suggestions and brought to the notice of the Government some of the defects in the administration of Medical and Public Health Departments. I do not want to dwell at length about the various budget estimates; I will do that while

replying to the debate on the Demands. Firstly, my friend Sri Poonacha said that every effort should be made on the expenditure side of every department. I think, from the figures, he will know that in this year we have almost reached the target figures, particularly in some cases. As regards the plan expenditure connected with the Medical Department we have spent much more than has been sanctioned and in fact we had to reappropriate some of the amounts.

Next, some Hon'ble Members have talked about the dearth of medical officers. The dearth is there. That is due to various causes and as many Hon'ble Members have pointed out, it may be on account of inadequate pay scales. I have already mentioned while replying to the debate on the Motion of Thanks that the Government are actually considering how best to improve the pay scales and allowances. Further I have also said how the Government are thinking to rationalise the available medical personnel and distribute them throughout the State. The Department is working at it.

Next, we have also thought of increasing the admissions to the various Colleges from 1958-59 and we may further increase the admissions this year as well. We have introduced the honorary system so that we could relieve some of the personnel from the State head-quarter hospitals or district head-quarter hospitals. This would relieve some of the doctors who are stationed in Bangalore to go to the mofussil hospitals. This system is in existence in Bombay and Madras areas. We propose to extend it to district headquarters hospitals and taluka headquarters hospitals also.

Criticisms have been levelled against the honorary system. There are also people who have said that this system is good. I know there are some defects and disadvantages in this system. But the advantages are more than the disadvantages. Moreover, this system enables us to relieve some of our doctors to go to mofussil hospitals. Many good doctors who are well equipped do not like to settle in villages; they like to settle in cities.